

CUP de porta

INVESTIDURA FALLIDA • La CUP no cedeix, s'absté i impedeix la investidura de Jordi Turull com a nou president de la Generalitat

FINAL • Els anticapitalistes donen per acabat el cicle d'aliances del procés i lluitaran només per refermar la República

RENÚNCIES • Rovira, Forcadell i Bassa deixen l'escó hores abans de comparèixer avui davant del jutge Llarena

Jordi Turull, ahir a la tarda durant el seu discurs d'investidura ■ REUTERS

“ Prefereixo el risc de ser víctima d'una injustícia que desentendre'm del moment actual

“ No hi ha alternativa a la democràcia. L'única alternativa és la tirania

“ Diàleg, diàleg i diàleg, que no vol dir feblesa ni renúncia

El perfil

Un home de partit

Hi ha guerrers que neixen sense armadura
 Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Collabora!
 #BornToBeExtraordinary

Amb l'impuls de:

El Suprem no cedeix i manté Sánchez i Forn en presó preventiva

Vine al Pallars, viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujusta.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Enfonsar-se

Això que ha passat amb l'embarcació de Proactiva Open Arms clama al cel. Una vegada més. Una vegada més, després

de tantes ignomínies, de tantes vexacions, de tanta impotència, de tanta impietat, de tanta injustícia. Però aquesta vegada ens arriba, si és que això és possible, amb més contundència. Com molt bé ha explicat la companya Alba Sidera, l'engranatge és diabòlic. Paguem als libis perquè es facin càrrec de la frontera marítima quan els libis no són sinó agents executors de les màfies que, de fet, acaben cobrant dues vegades. La primera, extorsionant els immigrants i els refugiats que volen arribar a Europa; i la segona, més o menys indirectament, gràcies als euros que esmercem perquè sembli que el Mediterrani és un mar tranquil. És a dir, paguem per no haver de veure la tragèdia i, doncs, no ser-ne responsables. És tan òbvia i senzilla, l'operació de Proactiva Open Arms i d'altres oenagés, que fa cosa d'haver-la de des-

Que ara titllin Proactiva Open Arms de criminals és una pantomima i un sarcasme colossal, un afront

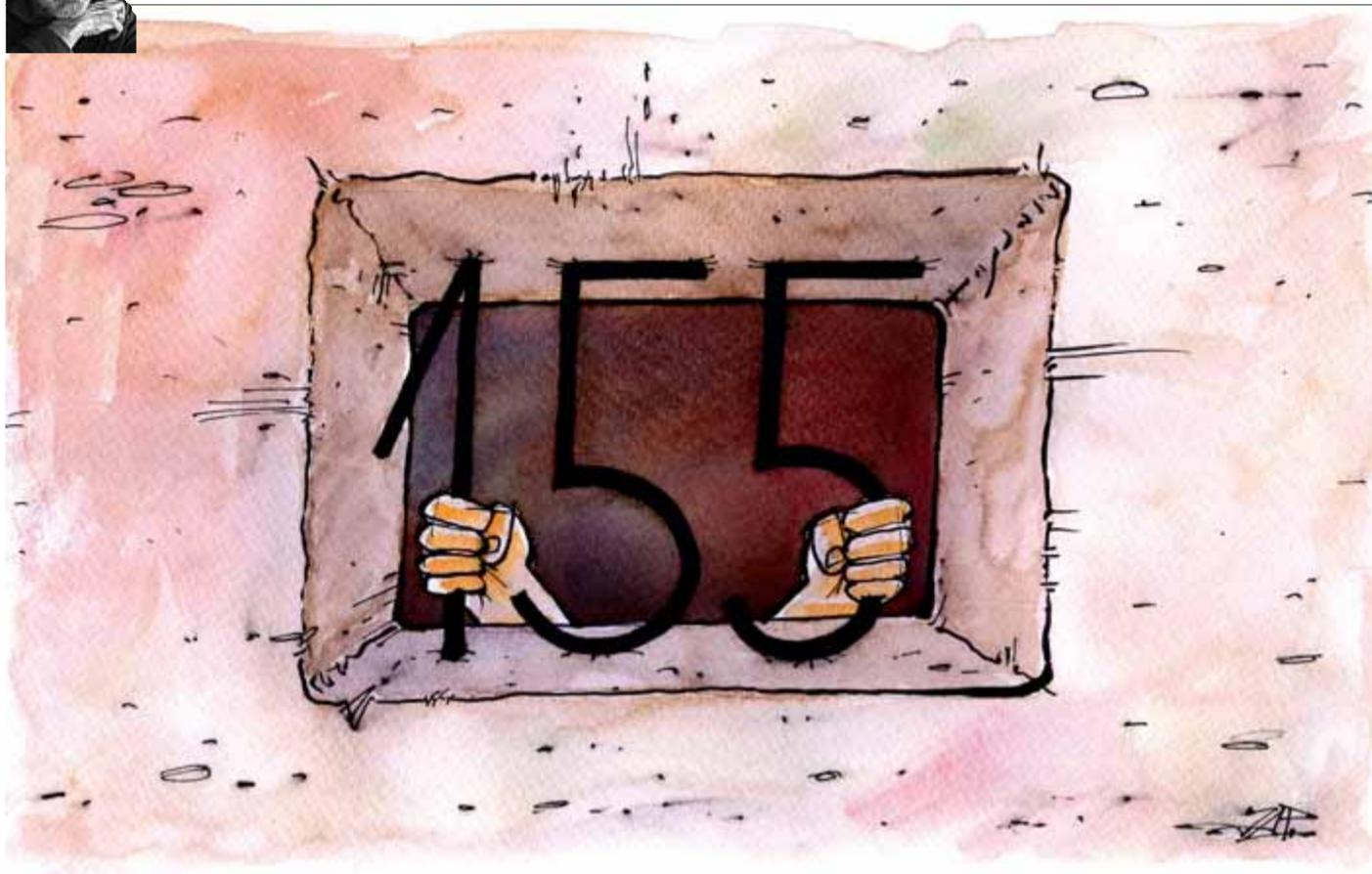
criure. Salvar gent de morir ofegada. Rescatar-los de la mort segura i, almenys, mirar que es puguin arrecerar durant un temps en un lloc aproximadament amable. Que ara els titllin de criminals és una pantomima i un sarcasme colossal, un afront, quan l'única realitat és que molesten, perquè l'essència del muntatge que Europa va practicar amb Turquia i ara du a terme amb Líbia és amagar la catàstrofe. Rentar-se les mans, com és a punt de fer una altra vegada, un dia d'aquests, Ponç Pilat.

Mentrestant, de fons, s'escolta la música militar del feixisme. ¿On és l'esquerra europea? ¿On són els partits que advocaven per una equitat social o, si més no, per una simple justícia que mira d'evitar els desgavells més sagnants de la nostra societat? Ha desaparegut. S'enfonsa en les eleccions, desapareixen els referents, es dilueix en un centrisme de vol gallinaci. I, mentrestant, els populismes, els nacionalismes radicals, les dictadures més o menys explícites, s'imposen. No naufraguen només les víctimes, sinó que ens enfonsen tots nosaltres. Una idea d'Europa. Una civilització.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Sense amor

Finalment puc anar a veure *Sense amor*. Me la vaig perdre quan la feien a Barcelona i també les vegades, en dies desavinents per a mi, que ja l'han programada al cine Foment. Aquesta és la tercera. Em trobo una cua que arriba fins al carrer. Com que la pel·lícula és russa i per les notícies que en tinc no és gaire afable, m'estranyo de l'aflluència i de la insistència a projectar-la. Altres pel·lícules més assequibles i americanes les he vistes gairebé sol al mateix cine. Em trobo uns coneguts a la cua i els comento que molts m'han dit que els efectes depriments de la producció poden arribar a durar una setmana. Em miren amb cara estranyada, com si els parlés d'una altra pel·lícula. La taquilla tampoc no ha previst l'èxit i entra en una habitació a proveir-se de més entrades. Una mica més i entro quan la projecció ja va. Em fa ràbia veure les pel·lícules començades.

Sense amor, el títol ho diu tot. Una parella que és incapaç d'estimar-se, d'estimar el fill i d'estimar els amants respectius. Ambientada en la Rússia capitalista o dels capitalistes: cases es-

“Tornem a casa confiant en el periodisme honrat, el cine i la bona gent

paterrants, empreses revestides de vidre i acer... El protagonista porta barba perquè el seu cap a la feina la fa obligatòria als empleats pel fet que ell també en cultiva. Això em va fer molta gràcia, per dir alguna cosa. Si no admet que es rasurin, tampoc que es divorciïn. No dic res més. Vagin-la a veure, que és molt bona.

Depriment? Segons per on l'enfilis. Quan el fill desapareix –i acabo de dir que no en diria res més– un equip nombrós de voluntaris molt ben organitzats es posa en moviment i es passa dies i nits buscant la criatura davant la ineficiència de la policia i l'estat. Les

notícies que ens arriben de Rússia són polítiques i ofereixen la imatge d'un país governat per individus sinistres, ara i gairebé sempre. Males persones que administren bona gent. Se n'ha de ser, per aguantar-los. No tot és “sense amor”.

La projecció s'acaba i s'encenen els llums. Als coneguts que m'havia trobat a la cua i que m'havien mirat amb cara estranyada els havia parlat d'una altra pel·lícula. Ells i la majoria dels espectadors havien vingut a veure *Els papers del Pentàgon*, producte americà amb premis i actors coneguts. La cartellera d'una publicació local és l'origen de la confusió. Hauran de tornar la setmana que ve, per satisfer la curiositat. Veuran que va de corrupcions, mentides i abusos governamentals, denunciades per periodistes. A *Sense amor* la denúncia de la misèria humana i també política va a càrrec del director. Poc estimulants tot, miris a dreta o esquerra de la bola del món. Enfilem cap a casa, alguns amb la cua entre cames i molts amb el llac groc al pit, confiant en el periodisme honrat, el cine responsable i la bona gent.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabatè (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/uhbeuk>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'autogol

Hi ha una cosa que no em puc treure del cap quan escric aquest article sobre la no investidura de Jordi Turull (gràcies, CUP). I és que probablement a la mateixa hora que vostè llegeixi aquestes línies, tranquil·lament i possiblement tot fent un cafè, ell és a punt d'entrar al Suprem, o ja és a dins, esperant que un jutge decideixi el seu futur. En un país en què un jutge mana més que un Parlament, és que aquest país té un problema. Però vaja, no els volia pas parlar d'això. Del que volia parlar és de la coherència, la valentia i el convenciment de Turull en el ple d'ahir. Sabia que no sortiria investit (gràcies, CUP), sabia que aquest matí seria a Madrid jugant-se el seu futur (ell i la resta de diputats), i tot i això va aguantar ferm, tranquil i serè. "Si hagués buscat la meva confortabilitat tindria menys maldecaps", va dir, i va afegir que era a l'hemicicle "per honores"

“I ara?, es preguntaran vostès. Doncs ara respirin fondo. No senten, allà al fons, una flaire d'eleccions

tedat amb un mateix" i perquè "els dos altres candidats no hi han pogut ser". Probablement, sí, si Turull hagués sabut que seria investit (gràcies, CUP) el to hauria estat diferent. I avui la imatge del president d'un govern acabat d'investir i declarant davant d'un jutge que el pot enviar a presó hauria fet la volta al món. Però no. *CUP style*. El

ple d'ahir s'havia de fer només per dignitat, i per demostrar, com deia Sabrià (que no, Rovira, que no va fer de portaveu), que a Catalunya s'imposa la democràcia i el Parlament fa la feina tot i el 155. Però, no ens enganyem, ahir es respirava poca emoció. Gràcies a Llarena ens havien xiulat un penal a favor i no només no el vam ni llançar sinó que ens vam fer un autogol. Potser per això, perquè el 155 i el Suprem planaven en l'ambient, i perquè sabíem el resultat del partit abans de jugar-lo, té encara més valor que Turull hi fos i acabés el seu discurs enviant un missatge de tranquil·litat i confiança. Creguin-me, ens caldrà. Ahir vam perdre un partit, però ens queda lliga. No deixo de pensar, però, que Turull ahir no es mereixia aquest resultat. Ni Turull ni probablement el país. I ara?, es preguntaran vostès. Doncs ara, respirin fondo. No senten, allà al fons, una flaire d'eleccions?

De reüll

Odei A.-Etxearte

Discurs de dol

Jordi Turull era ahir un home que sabia que potser avui tornarà a la presó, i que va fer un discurs d'investidura que tothom pretenia avaluar com un discurs normal, d'una legislatura normal i en un Parlament normal, perquè en realitat la majoria de periodistes, de polítics i de ciutadans no hem paït el que vivim, entestats a mantenir un miratge impossible amb un cinisme inhumà. Turull ahir era un polític que va llegir un discurs tan ràpidament com els llavis li ho van deixar fer, que actuava menat pel deure, fent un tràmit que

No es pot guanyar sabent que ja has perdut

ningú sap cap on portarà el país ni a ell mateix. Era un home que es va avenir a fer un discurs i a ser votat sabent que perdria i per fi activaria el maleit rellotge que ningú fins ara ha gosat activar i, aleshores sí, marxar a Madrid i deixar-se endur per la sort i un jutge que sembla

disposat a tot. Turull va exposar un pla d'un govern autonòmic en què probablement no hi serà ni com a president ni com a conseller perquè tot un estat no ho vol, i ho va fer davant de cinc diputats més que, amb aspiracions i desitjos i circumstàncies molt diferents, potser correran la mateixa sort, en nom de partits devastats, que ja tenen presos i exiliats i que no saben cap on van perquè ni tan sols saben quants seran demà per decidir-ho. No es pot perdre i fer com si s'hagués guanyat. No es pot guanyar sabent que ja has perdut i impostar un somriure per no decebre. O van a totes o no van enlloc, i entomen el dol els anys que calgui.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Jordi Turull

Fidelitat al país

El candidat no va superar la primera votació; queda la segona, però la seva determinació acceptant posar-se al capdavant de la majoria independentista del Parlament i assumint el risc, alt, que el Suprem l'enviï avui a la presó és la mostra més clara de la seva fidelitat als seus principis i al país.

ACTOR I DIRECTOR

Albert Boadella

El bufó de l'espanyolisme

L'obsessió del creador teatral amb Catalunya i el catalanisme l'ha portat a crear un personatge ridícul, histriònic i penós, que l'espanyolisme utilitza contra Catalunya i que ahir va fer parada a Waterloo, davant de la casa de Carles Puigdemont. Lluny queda el temps d'Els Joglars, quan la seva veu crítica era respectada.

DIRECTOR GENERAL DEL LICEU

Valentí Oviedo

Relleu al Liceu

El fins ara director de l'Institut de Cultura de Barcelona, substituirà Roger Guasch al capdavant del Liceu. Manresà, de 40 anys, ha estat seleccionat entre 42 candidats pel seu perfil professional, vinculat a la cultura, però amb experiència en institucions públiques, com l'Icub.

EDITORIAL

Incertesa més enllà de la investidura

La política catalana viu en la incertesa per l'acció de la justícia espanyola contra el govern de Carles Puigdemont i alguns diputats de la majoria independentista al Parlament, però també per les dificultats que aquesta majoria es concreti en unitat d'acció. Ahir l'abstenció dels quatre diputats de la CUP va fer fracassar la investidura de Jordi Turull com a 131è president de la Generalitat de Catalunya. I demà es repetirà la votació, no pas amb la incògnita del resultat, que la CUP ja ha avançat, sinó amb la incògnita de si el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena permetrà la presència a l'hemicicle de Jordi Turull, que podria ser a la presó igual que els diputats Carme Forcadell, Dolors Bassa, Marta Rovira, Josep Rull i Raül Romeva.

La posició de la CUP és coherent amb la via rupturista, hereva dels resultats de l'1-O, que ha defensat abans i després de les eleccions del 21-D. Però les circumstàncies també són rellevants, i enrocar-se en l'ortodòxia només servirà per mantenir el bloqueig i el 155, engegant el compte enrere de les eleccions que posen en risc la majoria independentista al Parlament i dificultar construcció d'una estratègia transitable per als partidaris de la República.

Independentment de com acabi demà el ple d'investidura, Jordi Turull mereix l'elogi i el reconeixement públic dels catalans per la seva fidelitat al país i la seva determinació, fent un pas endavant per acceptar l'encàrrec del president Puigdemont i del grup parlamentari de JxCat, sabent que això el posa en el centre de la diana del Suprem, que ahir va mantenir l'empresonament de Jordi Sánchez i Joaquim Forn i que avui podria portar-lo a ell a ingressar de nou a la presó.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Tot lligat

Junts pel Sí i la CUP tiren endavant els comptes que reserven diners per a la consulta, tot i les advertències dels lletrats.

10
anys

Paraula d'Iceta

El viceprimer secretari i portaveu del PSC, Miquel Iceta, afirma en una entrevista: "No revisarem el Pacte d'Entesa perquè no hi ha cap motiu."

20
anys

El preu del cru

El preu del petroli cau un 38% des del gener però la gasolina, només un 3%. Els primers productors pacten retallades per aturar la davallada.

Full de ruta

Imma Merino

Homenatge

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Fer República

Podria dir-ho a propòsit d'altres fets, actituds i circumstàncies; però, posem per cas i a banda del que passés ahir al Parlament, en saber que el jutge Pablo Llarena, just en propagar-se que Jordi Turull podia ser proposat per ser investit com a President de la Generalitat, ha convocat novament el conseller de Presidència Jordi Turull (juntament amb Carme Forcadell, Raül Moreva, Josep Rull, Dolors Bassa i Marta Rovira) perquè comparegui davant del Tribunal Suprem amb l'amenaça de la presó preventiva, vaig preguntar-me què m'havia arribat darrerament que estimulé més l'esperit de la desobediència i que mantingués viva la idea que l'exercici més profund de la política ha de ser una forma de resistència i de dignitat. Podrà semblar que fujo d'estudi, però vaig tenir clar que la resposta és un curt cinematogràfic en què la feminista nord-americana Kate Millett (1934-2017) fa un homenatge a Simone de Beauvoir. Vaig veure aquest film fa pocs dies a l'Espai Francesca Bonnemaison en una de les dues extraordinàries sessions que la Mostra de Cinema de Dones de Dones ha dedicat a Kate Millett com a una de les pensadores que han realitzat una pràctica cinematogràfica que, en el seu cas, va dur-la a formar part de la Women's Liberation Company que, als anys setanta, va produir diversos films fets exclusivament per dones. En la primera sessió, presentada per Teresa Cabruja, va projectar-se *Three Lives*, un document de l'any 1971 en què tres dones de generacions diverses monologuen sobre la seva vida en relació amb l'opressió viscuda i les seves decisions alliberadores. En la segona, a més de l'homenatge a de Beauvoir, va mostrar-se *Gay Power*, que recupera imatges joioses rodades el 1971 en una de les primeres manifestacions a Nova York pels drets dels homosexuals: ho fa quaranta anys després de ser rodades i comentades per la mateixa Millett i Sharon Heyes. Pel que fa a l'homenatge a Simone de Beauvoir, hi ha moltes coses a dir. Només un parell: mentre es mostren imatges de l'enterrament de la filòsofa, Millett recorda que l'autora d'*El segon sexe* va deixar clar que el feminisme és un humanisme que, sense pensar en els càrrecs que podrien ocupar les dones, denuncia qualsevol forma d'opressió; i també que Simone de Beauvoir, assumint els possibles errors, no va deixar mai de manifestar-se i comprometre's sense atener-se a conveniències i conseqüències.

Puigdemont i els seus consellers, realitzant la lliure circulació de ciutadans de la Unió Europea, visiten tot d'estats. Bèlgica, Escòcia, Dinamarca, Alemanya, Àustria, Suïssa i Finlàndia. Aquesta acció que expandeix la situació que vivim a Catalunya té un doble vessant: 1) L'exteriorització del conflicte Catalunya-Espanya, sobretot als països que s'escapen dels grans estats. Ningú no dubta de l'avantatge de poder explicar la situació que vivim, i que el Gobierno de España procura ocultar. 2.) La reacció brutal que ha encès als sectors més espanyolistes i d'extrema dreta del Reino. No sabem si això és o no és beneficiós per als interessos dels republicans.

De l'exteriorització comencem a tenir-ne notícia amb les diverses declaracions, tant de juristes com d'àmbits rellevants dels diferents països.

DE LA REACCIÓ BRUTAL del Gobierno en tenim evidències, amb declaracions i amb actuacions que mostren un intens sentit de venjança: "*les hemos demolido las estructuras de Estado*", han dit. En tenim evidències amb l'atac de la Guardia Civil

fent una mena de causa general que inculpa a tothom que li passa per la ment, els CDR, acompanyats de tots els coneguts lluitadors per la nostra independència, com és el cas d'Antonio Baños, David Fernández.

LA VENJANÇA MÉS estrepitosa, però, l'està fent el jutge Llarena, en citar els antics processats que estaven en llibertat provisional: Forcadell, Rull, Rovira, Romeva, Bassa i Turull. La citació de Turull és d'un impacte especial: l'exconseller, portaveu al Parlament per JxSí, havia estat previst com a possible candidat a la investidura

per a president de la Generalitat, des de la decisió de Jordi Sànchez. Roger Torrent hauria fet avui, divendres, l'adient ronda de contactes al Parlament per tal de veure qui nomenava. La citació de Turull a declarar al Tribunal Suprem aquest mateix divendres ha fet avançar la roda de consultes. I, com era d'esperar, Jordi Turull ha estat la persona més votada com a presidenciable. D'això se'n diu estrènyer el cercle. I, després de les declaracions del Gobierno, votar president i fer govern és com mai una obligació. Per dignitat primer: no ens hem de deixar trepitjar encara més. Per poder gestionar les conselleries: cal recuperar el que puguem de la destrossa de Soraya, que sens dubte farem. Per implementar la República.

FER REPÚBLICA. És a dir, implementar-la governant. Tot i que moltes opinions semblen ignorar què vol dir el terme. Ignorar que fer República és governar d'una determinada manera: assegurant la llibertat, condició bàsica per a tota la ciutadania, assegurant la igualtat, amb polítiques de total justícia social. Quant a la fraternitat... queda a les nostres mans realitzar-la.

“Fer República és implementar-la governant i fent-ho d'una determinada manera

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Búnquer 'madroño'

■ Igual que al País Valencià, arran de la mort de Franco, va sorgir el búnquer barraqueta per capitanejar el secessionisme lingüístic comandat per la dreta reaccionària, ara hi ha més búnquers. Els uneix, entre altres dèries, la de mantenir la sagrada unitat de N. Un d'aquests és el búnquer claveguera, teledirigit i ben pagat per tal de fer secessionisme en els drets humans (d'opressió: rapers, artistes, escriptors, etc.) i col·lectius, sobretot pel que fa a la nostra voluntat majoritària d'autodeterminar-nos a les urnes. Al darrere dels búnquers hi ha unes màfies, però en aquest cas no hi ha cap Don Vito, sinó una màfia corporativa, anomenada casta i regida per un altre búnquer de grau superior on sí que hi ha jerarquia; tenen debilitat per aquesta estructura vertical. El seu nom

és búnquer *madroño*. La seva especialitat és el centralisme barrejat amb el que ells anomenen autonomisme de comunitats. Són perillosos, perquè es creuen uns escollits per la divinitat celestial. L'única manera de fer-los reaccionar (encara que sigui per la força) és quan entra aire oxigenat d'Europa, com ha passat amb la recent sentència del TEDH, que ha sentenciat que no és delictu d'odi cremar fotos. Quina cara els hi ha quedat? Passen. Pensen que ho tenen "*todo atado y bien atado*".

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze (Vallès Occidental)

Quatre sobre cinc

■ Aquesta puntuació defineix el grau de risc atorgat al monument de la Sagrada Família en els temps actuals. Si l'edifici està ple de càmeres i altres elements de seguretat, on era

la vigilància el 17 de març quan tres joves es van emparar fins a dalt d'una de les altes torres de la façana valent-se de l'enramat de les bastides de l'obra i fins i tot han editat un vídeo de l'epopeia? Sort que sembla que eren joves esportistes i no terroristes, que sí no... Potser que els responsables afinin més o els facin afinar, que després venen els plors.

B. BOSCH
Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

Silenci

■ Les situacions decisives i compromeses ens obliguen a definir-nos. Així gràcies a elles ens anem coneixent tots. El procés ens ha donat a conèixer Joan Manuel Serrat, Isabel Coixet, Rosa M. Sardà i molts altres, val a dir sense grans sorpreses però amb una certa desil·lusió pel petit matís de contradicció que contenen. D'altres descobriments sí que són més sorprenents, tristos i

decebedors. Persones que cantaven en to de protesta "Hem vist tancats/ a la presó/ homes plens de raó" i deien "No" a aquesta situació injusta, ara callen; ara mantenen un silenci sospitos. Ara, que torna a haver-hi tancats a la presó homes innocents, sembla que no tinguin res a dir. Que els de fora callin no ens ha de sorprendre gaire, però a dins, els que crèiem al nostre costat, també? No vull creure que tenir "raó" o no, depengui dels ideals que es defensen o de pertànyer a les classes subalternes; o sí? Malgrat l'habitual prevenció ja existent potser caldrà pensar-hi més a l'hora d'ofrir premis i honors a persones que tant se'n creien mereixedores –així ho va fer saber– i que tenien unes actituds que semblaven consistents però que potser no ho eren tant. Sort que ara som molts els que preferim no venir d'un silenci ni protagonitzar-lo.

JOSEP M. ROIG ROSICH
Barcelona

La frase del dia

“Prefereixo ser víctima d’injustícies que desentendre’m del moment actual”

Jordi Turull, CANDIDAT A PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Tribuna

Miquel Sellarès. Periodista

Som una colònia

Escric aquest article el dia 20 de març sota el 155 que ha provocat que Catalunya s’hagi convertit en l’àmbit institucional, més que mai, en una colònia. No tenim govern, ni tan sols autonòmic, ens dirigeix la metròpoli. El nacionalisme espanyol creu que ens ha desmuntat i ha posat tot l’aparell estatal a dissenyar i executar un programa per assimilar-nos al projecte nacional espanyol. Les seves eines són el poder judicial, els CFSE, els poders fàctics i els instruments de les clavegueres que paguen estructures socials, polítiques i mediàtiques per decapitar el sobiranisme català. Veiem com les organitzacions i els dirigents sobiranistes estan sent processats i com, fins i tot, s’han segrestat mitjançant presó provisional els suposats màxims responsables d’aquestes.

SORAYA SÁENZ de Santamaría és feliç. Creu que ha estat capaç de guanyar la guerra a la Catalunya sobiranista... Esperem que aviat es pugui complir el desig de la majoria dels catalans i poder esborrar així el somriure de satisfacció de la vicepresidenta espanyola. L’Estat i les forces polítiques nacionals espanyoles no saben, o no volen veure, que, tot i els grans esforços que s’han esgrimit en la lluita contra el procés, forçant fins a límits insospitats la seva pròpia legalitat, només han aconseguit esgotar els fons de rèptils de les clavegueres i de passada desprestigiar el poder judicial espanyol i els seus CFSE. (cossos i forces de seguretat espanyols). Potser sí que ens han guanyat una primera batalla en el si del conflicte, però estic convençut que la nostra guerra democràtica i pacífica és imparable.

LA PRIMERA CONSTATAció del fracàs del govern espanyol és que tots i cadascun dels catalans sobiranistes han desconnectat mentalment d’Espanya. Ja no és el seu projecte i això és devastador per al futur d’aquesta. La segona és que l’operació del president Carles Puigdemont a Europa, lenta però fermament, va guanyant en cre-

dibilitat i la idea de la internacionalització de Catalunya s’obre pas inexorablement. Mai Catalunya i el seu conflicte polític amb Espanya ha estat, com en l’actualitat, tan present arreu. I de tot això, l’Estat n’és plenament conscient i per això està potenciant i untant l’espanyolisme a Catalunya. L’ofensiva contra els eixos vertebradors de la nació catalana són més que evidents. Així, hem de suportar atacs directes a l’escola catalana, els mitjans de comunicació amb especial atenció a TV3, a la qual volen de totes totes minoritzar, i a la nostra policia, a la qual pretenen ridiculitzar i menysprear. L’Estat no en té prou i per això s’espera una nova ofensiva, i és que *la bossa és gran*, comprant o facilitant la compra de mitjans de comunicació catalans per fer neteja de periodistes no adeptes i amenaçant la resta. La Guàrdia Civil desprestigada continua a la recerca de qualsevol indici per poder empaperar bona part de la societat catalana. Atemorir i acollonir és la principal consigna de l’Estat.

I TOT I QUE NO PODEM obviar un cert desencís en la majoria sobiranista, aquesta tampoc té intenció de fer cap pas enrere. El sobiranisme, dia a dia, ha madurat i sap que en algun moment haurà de fer catarsi i que l’independentisme exprés no és possible quan et tracten com una colònia sense drets. Què hauria passat si Catalunya, en

“Potser sí que ens han guanyat una primera batalla, però estic convençut que la nostra guerra democràtica i pacífica és imparable”

comptes de ser part de l’Europa occidental, sigués part d’un país de l’Àfrica, Sud-amèrica o l’Àsia? Doncs que ja seriem independents... tot i que segurament hi hauria hagut un bany de sang... un bany de sang que el poble català i l’espanyol esperem que no acceptaran mai.

COM PODEM DEIXAR de ser una colònia? Doncs actuant amb intel·ligència i sentit d’estat i deixant-nos de guerres fratricides, a més a més d’obrir-nos a nous consensos i sectors socials amb què l’independentisme no ha sabut interactuar prou intel·ligentment. Catalunya té uns clars enemics: el PP i Ciutadans. Els primers, fills i hereus de Franco i el seu projecte i Ciutadans, la reencarnació de José Antonio Primo de Rivera. La nova Falange Espanyola del segle XXI, tan o més perillosa que els populars. I per poder-los combatre caldrà bastir ponts amb el que quedi del PSC històric: els de Pallach, Raventós, Obiols i Maragall. La deriva de Miquel Iceta és molt perillosa per a la idea de Catalunya un sol poble. La història el jutjarà. També caldrà obrir-se al món dels comuns i el de Podem. Els tres-cents mil o quatre-cents mil vots que aquests obtenen són vitals per a un projecte català nacional i progressista. Sense oblidar-nos d’alguns sectors dispersos i personalitats de centredreta catalanistes, que fins ara no s’han afegit al bloc del 155.

INSTITUÏM D’UNA VEGADA un govern. Autonomista, sí!, però que administri amb fermesa i rigor les competències de què encara disposem. Posem fi al 155 i obliguem-los a treure’s la careta si el que pretenen és perpetuar-lo. I paral·lelament treballem incansablement per treure de la presó i fer tornar de l’exili els nostres representants legítims i per desarticlar tots els processos judicials en marxa. Reforcem l’ANC, Òmnium els CDR i totes les organitzacions patriòtiques perquè, tots plegats, siguem capaços d’aconseguir la llibertat i la sobirania del nostre poble.

De set en set

Josep Maria Casasús

El bon Quini

Érem veïns amics de Quini abans que, tal dia com demà de fa trenta-set anys, acabés el segrest que des de la categoria

d’as del futbol l’havia elevat a l’aura de mite. Un atzar del destí ha fet que morís de sobte a Gijón la vigília del trist aniversari de ser raptat per uns delinqüents quan anava cap a casa. S’ha dit, amb justícia, que era un home bo. Potser no s’ha dit, però, que ho era massa. Parlàvem amb ell i amb la Mari Nieves, la seva dona, de balcó a balcó quan encara no havia esdevingut la terrible experiència del seu captiveri de vint-i-cinc dies angoixants per l’ab-

Va ser un home bo de veritat, en el sentit moral més alt del concepte de bondat

sència brutal i la incertesa sobre les condicions en què el mantenien retinut. Va ser un home bo de veritat, en el sentit moral més alt del concepte de bondat: va perdonar sense reserves i sense hipocresia els qui havien causat tant de mal a ell i a la seva família. Però va ser massa bo en confiar en aquells que, amb tàctiques d’adulador, s’aprofitaren de la seva generositat per mossegar part dels ingressos de promocions comercials que explotaven la seva figura. Era indulgent amb tothom; pacient amb els mitòmans que el seguien arreu. El commoïen totes les mostres d’afecte. Era agraït amb la Catalunya que l’acollia en aquells anys de la seva plenitud esportiva. En retornar amb els seus un cop alliberat el va sorprendre, modest com era, el que havia sortit als diaris. Sobretot les fotos de la gent que s’aplegava nit i dia sota els nostres balcons per fer costat a una família que no sempre mantenia l’esperança.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Suprem reitera que Forn és un perill per a l'Estat

La sala d'apel·lacions rebutja els criteris del fiscal per excarcarar-lo

Seat traurà dos models nous cada any fins al 2020

El grup es proposa vendre el primer vehicle 100% elèctric d'aquí a dos anys

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Turull activa el rellotge

FALLIT El conseller es presentarà al Suprem sense haver estat investit president però amb el compte enrere d'eleccions engegat
ABSTENCIÓ La CUP no cedeix i en critica el discurs autonomista
PAS Rovira, Forcadell i Bassa renuncien a l'escó

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

La investidura fallida, en primera votació, de Jordi Turull, va activar ahir el rellotge per a unes noves eleccions. Un compte enrere amb la incertesa de si JxCat, ERC i la CUP aconseguiran en els pròxims dos mesos el que no han pogut fer des del 21-D: casar estratègies diametralment oposades davant de la repressió estatal del postprocés. La negativa de la CUP a canviar la seva abstenció per quatre vots favorables a un candidat que potser avui tornarà a entrar a la presó va deixar JxCat i ERC sense la majoria absoluta necessària perquè el que va ser conseller de la Presidència es presentés avui davant del Tribunal Suprem com a 131è president de la Generalitat.

Els anticapitalistes havien avisat: només un canvi de programa de govern per materialitzar la república faria virar el seu vot. El consell polític i el grup d'acció parlamentària van refermar-s'hi mitja hora

Les xifres

64

vots a favor, els de JxCat i ERC, va sumar Turull, sense els de Puigdemont i Comín.

65

vots en contra, els de Cs, el PSC, Catalunya en Comú Podem i el PP, que hi van votar en contra.

4

abstencions hi va haver en la votació, les dels diputats de la CUP.

abans de l'inici del ple. El discurs de Turull, sense referències a la república ni a l'1-O ni al 3-O i amb una mà estesa al diàleg amb l'Estat espanyol, va refermar els anticapitalistes en la seva decisió. Hi van veure un programa "autonomista" inassumi-

ble. ERC sí que va parlar del referèndum i de la vaga i de l'aturada generals que el van succeir per argumentar que l'independència ha de treballar amb aquell "esperit col·lectiu". Ho va fer el portaveu dels republicans, Sergi Sabrià. ERC va reservar Marta Rovira que, com Turull, ha de comparèixer avui al Tribunal Suprem. En el cas de la republicana, havent anunciat, a més, la renúncia a l'escó un cop va acabar el ple. Malgrat les dificultats, Sabrià va reivindicar la capacitat del Parlament de decidir el president de la Generalitat. "Qui guanya és la política, és la democràcia", va al·legar, convençut que hi haurà noves oportunitats per investir-ne un. "Tornarem a seure, a parlar, i segur que trobarem el punt d'acord", va rematar.

Ni als uns ni als altres

Durant el debat, però, la CUP va donar per acabat "el cicle del procés i de les aliances" prèvies. Si no hi ha un canvi de rumb per materialitzar la república, va advertir Carles Riera,

Rull agafa Turull després del discurs del candidat de JxCat ■ ORIOL DURAN

passaran "humilment" a l'oposició. Turull tampoc no va convèncer els partits constitucionalistes, ni Catalunya en Comú Podem, que va denunciar que el calendari judicial condicioni el futur de tot el país i s'instrumentalitzi l'autonomia. "Ha estat capaç de decebre'ls a tots", va sentenciar la líder de Cs, Inés Arrimadas. "No és possible la república sense desobediència", els va advertir el socialista Miquel Iceta, sorprès pel "gir copernicà" del discurs de Turull, tot i que no hi va veure la fi dels pactes de blocs. "A quin Turull ens hem de creure?", va preguntar Xavier García Albiol.

El pes del Suprem

La citació de Pablo Llarena d'avui per processar probablement per rebel·lió Turull, Rovira i els tam-

bé diputats Carme Forcadell, Raül Romeva, Josep Rull i Dolors Bassa, amb la possibilitat que el jutge revisi la seva situació de llibertat i obri un procés d'inhabilitacions exprés, difícilment canviarà la posició dels anticapitalistes. Des de JxCat mantenen que demà hi podria haver una segona votació encara que Turull no hi fos present, en cas que sigui empresonat avui. Necessarien, però, una majoria simple que tampoc no tenen, atès que Carles Puigdemont i Antoni Comín no poden renunciar ja als seus escons enmig d'un ple que formalment va començar ahir. A les dificultats aritmètiques s'hi va afegir l'anunci de la renúncia a l'escó de les tres diputades d'ERC que avui se sotmetran al criteri del Suprem havent votat a fa-

vor de Turull. A més de Rovira, hi van renunciar Forcadell i Bassa. La incògnita és si la Junta Electoral Central acreditarà a temps el relleu de les tres diputades, que seran substituïdes per Assumpció Laïlla, Chakir El Homrani i Magda Casamitjana.

"El risc de ser víctima"

La cita judicial no només va condicionar la convocatòria exprés del debat d'investidura, sinó el fons i la forma del mateix debat, personificat en la sort del mateix candidat a la presidència de la Generalitat. "Prefereixo assumir el risc de ser víctima d'injustícies que de desentendre'm d'un moment com l'actual", va al·legar Turull, sabent que no seria investit. Malgrat tot, el conseller de la Presidència destituït pel 155 va desgranar un pla

L'APUNT El guió escrit

Anna Serrano

"Diàleg, diàleg i diàleg." Era l'ofertament del candidat de Junts per Catalunya a la presidència, Jordi Turull, a l'Estat espanyol en la primera sessió, fallida, de la investidura. La resposta la tindrà avui mateix. El magistrat Pablo Llarena l'ha citat, a ell i a cinc diputats més, per estudiar si els envia a presó, alguns d'ells per segon cop. Turull compareix davant del Suprem després

que la CUP frustrés la seva elecció com a president de la Generalitat. I havent protagonitzat un discurs calculadament ambigu, sense cap referència a la República, a l'1-O, i encara menys a la independència. Ni un motiu per modificar la seva llibertat sota fiança, si és que la decisió judicial depengués de l'al·locució. Però tot indica que el guió ja estava prèviament escrit.

LA CRÒNICA

Òscar Palau

Entre sordines i contradiccions

Domènech, Turull, Rovira, Iceta, Rull i Carrizosa, ahir ■ ORIOL DURAN

d'un govern que sembla lluny de poder-se constituir i aixecar la suspensió de l'autonomia. "Als llocs s'hi ha d'estar a les verdes i a les madures", va dir en el torn de rèplica. I responen a la CUP, potser examplant l'afirmació a tot l'independentisme, va apuntar: "Hem de fer les coses no per quedar bé sinó perquè vagin bé."

El conseller de la Presidència va defensar la seva experiència política mentre Cs i Catalunya en Comú Podem intentaven vincular-lo a la CDC del 3%. Malgrat les crítiques, Turull va allargar la mà als comuns i als anticapitalistes, a qui va reiterar que és independentista i no deixarà de ser-ho. Considera, tanmateix, que cal aplicar el resultat del 21-D sobre la base del diàleg amb Madrid.

Crida a la unitat

"La gent ens demana unitat", va reiterar el candidat. La proposta dels de Carles Puigdemont i Oriol Junqueras de sotmetre's a una qüestió de confiança

La CUP dona per acabat el cicle i les aliances del procés

ça en el termini d'entre un i dos mesos no va fer virar la posició dels anticapitalistes, que mantenen que l'independentisme ha de mantenir l'"embat" i no sotmetre l'acció política a "l'acció repressiva de l'Estat".

Precisament ahir es va filtrar un informe de la Guàrdia Civil, remès al jutge Pablo Llarena, en què defineix Turull com

una figura "extremadament rellevant en el procés". Segons va explicar Efe, s'hi al·lega que, com a conseller de la Presidència, va gestionar la publicitat del referèndum del 1 d'octubre, i que el seu departament va "ocultar" la despesa de les paperetes, el cens i les citacions de les meses electorals. També s'hi argumenta que Jordi Turull formava part del comitè estratègic que suposadament dirigia el procés d'acord amb el document EnfoCats. Era el mateix dia que la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem va determinar mantenir a la presó Jordi Sánchez i Joaquim Forn, tot i les respectives renúncies a l'exercici de la política. Avui el Suprem continuarà marcant decisivament la política catalana. ■

Deia Jordi Turull en el seu discurs ahir que acceptava ser candidat perquè si no ho fos tindria "menys maldecaps", però coneixent-se seria "una ànima en pena". El problema és que Turull, que tampoc mai ha estat el rei de la festa, ja ho semblava mentre ho estava dient, una ànima en pena. I certament qualsevol ho hauria estat en el seu lloc, tenint en compte que mitja hora abans la CUP li havia notificat que li negava el suport per ser investit president, i que a sobre és més que possible que avui el "petit Bonaparte de la llei" (com definia el cupaire Carles Riera el jutge Llarena) el torni a la presó. D'aquí que les cares fossin llargues abans d'entrar al ple entre els diputats de JxCat i ERC, que també veuran avui com la número 2 Marta Rovira –absent ahir en alguns discursos, inclos el del seu grup, potser per preparar la renúncia posterior– corre el risc d'entrar a la presó amb quatre exconsellers més.

Es va empeltar de tot plegat el baixíssim to del discurs del candidat, llegit gairebé sense ni mirar l'hemicicle i que ja venia amb sordina de sèrie en el contingut, ja que no va fer ni esment a la República, ni tan sols a l'1-O, per evidents motius judicials. Un fet que ja es preveia que no ajudaria a guanyar-se la CUP, però que també va aixecar expressions de sorpresa entre els unionistes, que fins i tot el van criticar (i?) per ser massa proper a les seves tesis. És clar que Turull, com havent-se deslliurat d'un pes o qui sap si amb ganes de dir certes coses abans del que pugui passar avui, va mostrar-se molt més desimbolt i punyent després, ja entrada la nit, en una re-

plica que va donar més joc a tots els grups.

Potser el més normal del ple d'ahir va ser la interrupció inicial del portaveu de Cs per demanar explicacions al president Torrent; tímidament, això sí, no fos cas que li fes repensar-s'hi de debò i el tornés a suspendre, com s'havia especulat al matí... Perquè no pot ser qualificat de normal que el portaveu del PP coincidís amb el d'ERC a posar de model la figura de Josep Tarradellas, que el candidat exconvergent reivindicés Macià, que el socialista reivindicés

Turull va reivindicar Macià; Albiol i Sabrià, Tarradellas; Iceta, Jordi Pujol, i Domènech va criticar el discurs autonomista

Jordi Pujol, i que fins i tot el dels comuns retragués a Turull que fos "massa tímid" en el programa autonomista. El món al revés... menys per a la líder de Cs, que esmentaria fins a tres cops el nom de Puigdemont per error quan al·ludia al candidat, de qui aprofitava per mostrar la foto del dia que va acompanyar Oriol Pujol al jutjat pel cas ITV.

Turull s'havia referit al principi a la mala guanyada Muriel Casals per reivindicar la "rialla" com a arma contra les adversitats, però ni llavors va poder somriure. Sí que va poder mirar als ulls a la seva dona i les filles presents a la tribuna –on rebien més mostres d'afecte que no d'alegria–, quan les va esmentar per provar el seu compromís amb les seves conviccions. Tant de bo les pugui seguir mirant cada dia a partir d'avui.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP diu prou, trenca les aliances i passa a l'oposició

■ Riera etziba a JxCat i ERC que els anticapitalistes no poden assumir un programa autonomista i els convida a rescatar Puigdemont ■ Anuncien col·laboració per lluitar contra la repressió de l'Estat

Emma Ansola
BARCELONA

“Donem per acabat el cicle del procés i les aliances que hem construït i passem modestament a l'oposició.” D'aquesta manera el diputat de la CUP, Carles Riera, anunciava ahir el trencament del bloc independentista. Els anticapitalistes consideren que Junts per Catalunya ha tibada massa la corda forçant un ple per investir un president amb un programa totalment autonomista i ahir va dir prou a “més reculades independentistes”. Riera va repartir la crítica a dues bandes, durement a l'Estat i també a JxCat i ERC. Als primers va acusar-los de tenir “una naturalesa repressiva i franquista”. “Demofòbic” i “corrupte” van ser termes utilitzats per Riera per qualificar un Estat espanyol del qual també albira la fi. “En les seves intencions hi ha la seva derrota”, va manifestar Riera.

Però també va ser molt contundent contra Junts per Catalunya i ERC per polítiques passades i també presents. Va recriminar-los les seves pròpies polítiques repressives contra el col·lectiu que va intentar assaltar el Parlament el 2011 durant “el ple de les retallades” i va

El diputat de la CUP, Carles Riera, ahir durant la seva intervenció des del faristol de l'hemicicle del Parlament ■ ORIOL DURAN

dir “prou” a més “fulls de ruta confusos i estructures abstractes”. Ahir la CUP, amb l'anunci del trencament, aprofitava per expulsar totes les queixes. “Encadenem tres mesos de lluites partidistes, han deixat sense resposta no només la gent que va defensar l'1-O, sinó també la majoria que el 21-D va votar a favor de la república”, va acusar els seus ja exsòcis. Només va haver-hi una oferta de col·laboració de la CUP als que fins ara formaven part del bloc independentista: la lluita

Les frases

“Donem per acabat el cicle del procés i les aliances que hem construït, i passem humilment a l'oposició”

“Combatrem l'Estat, la dictadura, l'autonomisme i iniciem la república real del 3 d'octubre”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

contra les polítiques repressives de l'Estat espanyol des de tots els fronts. Uns suports que podrien ampliar-se sempre que tornés a l'escena política Carles Puigdemont com a

candidat a la presidència de la Generalitat. Contràriament a això, la CUP ja va avançar el seu nou full de ruta: “Combatrem l'Estat i la seva dictadura, i també l'autonomisme hu-

milment des de quatre escons.” Els anticapitalistes, a més, es feien seva “la república real emergida el 3 d'octubre” i es preparen per a un temps de “mobilització al carrer, unilateralitat, sobirania i desobediència”, va anunciar.

Amb aquest discurs, la CUP segellava el que havia estat un matí de votacions al territori i reunions amb JxCat i ERC amb ofertes d'última hora com la presentació d'una qüestió de confiança al cap d'un mes, mesura que va acabar enutjant la formació anti-

capitalista. Finalment, una trobada interna d'una hora i mitja del consell polític i el grup d'acció parlamentària va expressar el no de la militància cupaire. Un no que, segons fonts de la formació, havia estat majoritari en la majoria d'assemblees territorials.

Mitja hora abans del ple, un comunicat justificava que mantenien l'abstenció. “No podem condicionar la nostra acció política a l'actuació repressiva de l'Estat.” L'anunci avançava la notícia de la jornada, la candidatura de Turull en aquesta primera sessió resultaria fallida.

En el comunicat recordaven que des del primer moment van apostar per “l'embat” amb un programa de govern que fos “valent” i “continués el mandat de l'1-O”, uns condicionants que no han trobat en el programa de JxCat i ERC. “No avança en la construcció de mesures republicanes ni socials que responguin als drets i necessitats de la classe treballadora i de la resta de classes populars”, advertien ahir. “No podem permetre que es faci política a cop de citació del jutge Llàrensa”, sentenciava la CUP en el comunicat. Hores després, Riera també es referia al magistrat com el “petit Bonaparte del Suprem”. La CUP alertava que la decisió de convocar aquest ple l'havien pres de manera unilateral JxCat i ERC. Als primers, a més, els acusava de tibar massa la corda forçant un ple aprofitant l'obertura de l'ordre de processament i la revisió de les mesures cautelars per a sis diputats de la cambra. Una corda que ahir es va trencar. ■

Ajuntament de Cervelló

EDICTE

Es fa públic que la Junta de Govern Local, en sessió ordinària de data 14 de març de 2018, ha aprovat inicialment el contingut del conveni urbanístic subscrit en data 1 de març de 2018 entre l'Ajuntament de Cervelló i el Sr. Francesc Corberó Comabella en representació dels propietaris de les dues porcions de terreny que resulten qualificades d'Equipament Públic (clau EP) que estan incloses en les finques registrals 621 i 8238, per a la cessió anticipada a l'Ajuntament d'aquests terrenys qualificats d'Equipament Públic situats en el sector anomenat “PE-8 La Bòbila” per tal de destinar-los a l'ampliació del CEIP “Escola Nova” i per a la implantació del futur IES. Dit expedient se sotmet a informació pública reglamentària durant el termini d'un mes, mitjançant la inserció d'un edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al diari El Punt Avui i al tauler d'anuncis electrònic i web municipals per tal que qualsevol persona pugui examinar-lo i presentar-hi al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportuns. El termini d'informació pública es computarà des de la darrera publicació i tota la documentació preceptiva es podrà consultar al Departament d'Urbanisme i Planejament de l'Ajuntament de Cervelló al carrer Major, 146-148 de dilluns a divendres, de 8 a 14 hores, i al web municipal www.cervello.cat/ajuntament/urbanisme.

RECURSOS:
Contra aquest acord, que no és definitiu en via administrativa, no procedeix la interposició de cap recurs, de conformitat amb l'article 112 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que es manté el dret de defensa mitjançant el període d'al·legacions i la possibilitat d'impugnació de l'acte administratiu definitiu que s'adopti en el seu dia.
No obstant, es pot interposar qualsevol altre recurs o instar qualsevol procediment que es consideri procedent.

Cervelló, 16 de març de 2018
L'alcalde, José Ignacio Aparicio Ciria
Davant meu, el secretari general, Juan Antonio Gil Lemus

F

L'Automercat s'ajorna per l'alt risc de pluja

FIRA D'IGUALADA

La 17a edició d'aquesta fira s'organitzarà més endavant per la mala previsió meteorològica que hi ha per al cap de setmana a l'Anoia.

Igualada, 21 de març de 2018. - La fira Automercat que s'havia de celebrar aquest cap de setmana a l'aire lliure queda ajornada per la previsió de pluja d'aquest proper cap de setmana. La fira que s'havia de celebrar a l'avinguda Europa i l'avinguda dels Països Catalans, al barri de les Comes, se celebrarà més endavant, en una data que properament s'anunciarà.

Automercat està organitzat per Fira d'Igualada i té el suport de l'Ajuntament d'Igualada. Fira d'Igualada és una entitat sense afany de lucre que va néixer l'any 1951 amb la finalitat de fomentar fires, mercats, festes i potenciar el comerç i la indústria d'Igualada i la seva comarca.

Més informació:
Gemma Moncho
T. 620 20 16 40
premsa@firaigualada.org - www.firaigualada.org

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

EL DISCURS DE JORDI TURULL

“Diàleg, diàleg i diàleg”

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats, autoritats, senyores i senyors.

En aquesta hora greu, solemne, però també esperançadora, de la història de Catalunya, m'adreço a tots vostès, representants electes i legítims del poble de Catalunya, i també m'adreço a tots aquells que avui no poden ser amb nosaltres, privats de llibertat o fora del país. A tots ells, president Puigdemont, Oriol Junqueras, Quim Forn, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Lluís Puig, Meritxell Serret, Toni Comín, Clara Ponsatí i Anna Gabriel, l'abraçada més sentida des d'aquest Parlament, que expressa la voluntat dels catalans.

No soc jo qui avui hauria de ser aquí. Ho sé i ho saben vostès perfectament. A dos diputats d'aquesta cambra, el MHP Carles Puigdemont i l'il·lustríssim amic i company Jordi Sánchez, se'ls ha privat del dret que tenien a ser escollits quan, per voluntat d'aquesta cambra, podrien haver estat escollits president de la Generalitat de Catalunya, votats pels resultats que van sortir de les eleccions del 21 de desembre. El president Puigdemont, enmig del bloqueig d'aquesta cambra i per factors externs, però sobretot pels factors externs, va renunciar provisionalment a la investidura, igual que Jordi Sánchez. Van avantposar el país a tot, per donar pas a la recerca de solucions que permetin desbloquejar aquesta greu i anòmala situació per poder fer efectiu el resultat electoral.

Permetin-me que els digui que em sento una baula de la cadena que relliga els dies passats amb els dies que vindran. I que aspiro a poder-ne ser digne. Podria no haver acceptat aquesta responsabilitat. De fet, han estat moltes les veus que, vist com estan les coses, vist com les gasten, em deien que pensés només en mi i en la meua família i que mirés d'assumir un suposat risc zero. I m'ho ha dit molta gent que em coneix i que m'estima. Que sap que sempre m'ha mogut més el “fer” que no pas el “ser”. Però els que em coneixen bé també saben que soc dels que pensen que, als llocs i a les responsabilitats, s'hi ha de ser, a les verdes i a les madures. Saben que l'única cosa que per a mi és irrenunciable són les meves conviccions i la meua escala de valors.

Fa molts anys que estic compromès políticament. En política, com en molts altres àmbits, hi estic per vocació. Per vocació de servei. Per

ajudar, per fer, per reivindicar. És cert que hi ha una dèria en el meu compromís polític, que és el servei a Catalunya. M'estimo molt –n'hi ha que diuen que potser massa– aquest país –que m'emociona–, la seva gent, tota la seva gent, la seva empenta, la seva solidaritat, el seu tarannà, la seva diversitat... Soc un enamorat d'aquesta terra. I és que la seva gent i els seus paisatges són per enamorar-se'n i, en el meu cas, com suposo que en el cas de vostès, per enamorar-se'n i per comprometre-s'hi. [...]

A la vida, l'únic patrimoni que m'he proposat tenir i perseverar és aquell que m'han deixat els meus avis i els meus pares. L'honestat en un mateix, anar a dormir cada dia amb la consciència tranquil·la, esforçar-me des que surt el sol fins que se'n va i que, en tot allò que faci, sempre pugui mirar als ulls les meves filles, la meua dona i tota aquella gent que ha dipositat la seva confiança en mi.

Per què dic això? No pas per parlar-los de mi, sinó en el sentit que, si davant la cruïlla en què ens trobem, si davant d'aquesta hora greu, jo hagués buscat aquests dies la confortabilitat i un suposat risc zero, potser tindria menys maldecaps, però em conec i seria una ànima en pena i em costaria mirar als ulls les meves filles. I, per tant, prefereixo assumir el risc de ser víctima d'injustícies que ajupir el cap i no fer cap pas, quan t'ho proposen, per posar el teu gra de sorra en una situació com l'actual. Repeteixo: prefereixo ser víctima d'injustícies que desentendre'm d'un moment com l'actual.

I per això soc aquí. Molt serè, convençut i, ahora, emocionat i il·lusionat. Molt convençut perquè, vagi com vagi, amb el temps, quan em preguntin “i quan passava tot això a Catalunya, tu què vas fer?”, pugui dir: “Hi vaig ser i hi vaig posar el bo i millor dins del que estava a les meves mans.” Per això també vull manifestar un agraïment infinit al grup parlamentari que m'ha proposat.

La política la fem les persones. I, com els he dit, “les persones” vol dir els sentiments, les conviccions i els valors. Però parlar de “les persones” també vol dir assumir encerts i errors, sorpreses i decepcions. I també els dic que em presento davant de vostès amb alguns encerts en la meua llarga trajectòria política i segurament amb errors, o amb molts errors. No els ho negaré. El que importa és aprendre dels errors. I acceptar-los i corregir-los. Qui no renta plats no en trenca mai

cap. N'he rentat molts durant molt temps, i segurament n'he trencat uns quants. [...]

M'agrada treballar en equip, donar protagonisme a l'equip, treballar amb confiança i treballar des de la confiança. Hi ha gent que prefereix ser una flor en un femer per destacar i n'hi ha que preferien ser una flor en un camp de roselles perquè en pugui gaudir tothom. Per tot això soc aquí. No per cap provocació de res ni a ningú, no per cap ambició de ser, sinó pel meu compromís de poder fer. I assumeixo l'encàrrec amb totes les conseqüències. I, per això, amb tota l'emoció i la transcendència del moment, vull enviar-los, en primer lloc, un missatge de pau, de diàleg i de fraternitat. I, també, de confiança, responsabilitat i esperança. Perquè els greus esdeveniments viscuts al nostre país en els darrers mesos no han fet sinó refermar allò que ja sabíem del nostre poble: la dignitat d'una ciutadania que ha actuat responsablement i esperançadament en una cruïlla històrica excepcional del nostre país.

No podia ser de cap altra manera: els catalans actuem d'acord amb els valors que ens han configurat com a poble, que ens defineixen com a nació.

I, avui, el dia en què els demano la confiança per continuar construint un país més just, més solidari i més lliure, avui, vull començar per demanar-los, per demanar-nos, que preservem el tresor més preuat del nostre poble: els nostres valors, aquells que ens fan ser qui som, visquem on visquem, votem el que votem.

En primer lloc, i el més important de tots, un profund i arrelat es-

“La veu de més de dos milions de catalans que han votat no mereix ni ser escoltada?”

perit de pau i treva, que té l'origen al segle X i que ha guiat sempre els nostres passos, fins a aquests últims dies viscuts tan intensament als carrers i a les places dels nostres pobles i ciutats. Només així es pot entendre, després de l'1 d'octubre, aquell clam que se sentia per damunt de qualsevol altre, de resposta a la violència emprada contra ciutadans indefensos. Un clam que deia “Pau! Som gent de pau!”. Sí, els catalans som gent de pau! I, com a candidat en aquesta investidura, no m'he sentit mai més orgu-

llós d'un poble que fa de la pau la seva bandera, i un poble que fa de la pau la seva bandera és un poble que mai ningú podrà vèncer.

Però els catalans no es poden entendre tampoc si no es té en compte que, per a nosaltres, la llibertat i la dignitat de l'home són el centre i la mesura del món; que estimem apassionadament la cultura, les arts i la literatura; que cap lluita que menem no té sentit si no va acompanyada de la lluita pels drets socials més avançats i el treball de les persones per damunt de tot; que ens inspiren els valors de les declaracions dels drets dels homes i dels pobles de les Nacions Unides, i que no ajupim el cap davant la injustícia, la por i les amenaces.

Ens uneix un esperit de ciutadania que ve de lluny. Pedagogs i mestres, ja des de principis del segle XX, han format els joves de les diverses generacions d'aquest país i els han ensenyat els nostres valors cívics, de pau, justícia i democràcia.

Han format ciutadans crítics i lliures i per això les escoles catalanes han estat sempre escoles obertes a la innovació i a la modernitat.

Aquests som nosaltres. Com molts altres pobles del món, ni millors ni pitjors que d'altres, però gelosos de la nostra llibertat i còmplices de la democràcia.

I també som el país del seny. I de la rauxa. I de la feina ben feta. Som originals perquè ens agrada tornar a l'origen. I pugem les nostres muntanyes per mirar el cel i naveguem pels nostres mars per veure els estels. I aixequem castells i guanyem estrelles Michelin a la cuina, i els nostres millors científics i investigadors treballen per fer avançar la humanitat.

I som una societat que pateix pels que pateixen. Pateix i actua. Un país que regalima solidaritat pels quatre costats.

Aquests són els nostres principis i els nostres valors. Aquesta és la nostra gent. Així ens presentem a la comunitat internacional. És per això que avui som aquí. [...]

I, per acabar, permeteu-me que assenyali un dels darrers valors que ens fan poble: el pacte, el diàleg, l'entesa. Som gent d'entesa i que vol arribar a acords. El pacte i la paraula donada ho són tot en aquest país, que respecta les veus diverses i el matís, però que sempre busca ansiosament els grans consensos. Ho hem fet sempre, i ho volem continuar fent. Perquè, si deixéssim de fer-ho, no seríem nosaltres. Tots aquests, que són els valors d'aquest país, són els valors

que han d'inspirar el govern d'aquest país. [...]

I avui, solemnement, després de la victòria incontestable de les forces independentistes en les passades eleccions, tornem a oferir al govern espanyol asseure'ns per dialogar. Algú dirà, i té tots els motius per dir-ho, que és picar ferro fred. Però que tothom vegi –que el món ho vegi– que per nosaltres no quedarà. Demanem seure en una mateixa taula per resoldre políticament els problemes polítics que ens tenallen. De govern a govern. Escoltar-nos i donar sortida a aquest clam persistent i que el veiem permanent, que és viu a la societat catalana. [...] Per nosaltres, i ho diem i ho repetim: diàleg, diàleg i diàleg. Diàleg a dins i diàleg enfora. Diàleg no vol dir feblesa. Diàleg no vol dir renúncia. Per part de ningú. Diàleg, negociació i acord és la millor manera de poder avançar. Però, per dialogar, primer cal escoltar. I fins ara no se'ns ha volgut ni escoltar, quan la remor que se sent és cada cop més i més forta. Oferim solemnement aquesta voluntat de diàleg a l'Estat, perquè –com ha estat en la majoria dels països europeus de democràcies consolidades– és com s'han arreglat els problemes i s'han assolit les ambicions de pobles i nacions [...].

Senyores i senyors diputats, no en tingueu cap dubte: el nostre país serà el país dels ciutadans lliures, confiats, sincers, responsables, solidaris, on llueixi la llum de la cultura i la llibertat. Això és, un poble conscient dels seus drets i dels seus deures, i capaç de defensar-los. Sabem molt bé que només s'avança mirant endavant. I ens hem preparat amb tot el rigor, tota la prudència i tota la serenitat necessària. Estem a punt per al diàleg i des de l'acceptació del mandat democràtic sorgit de les eleccions del 21 de desembre.

Com pot ser que no ens vinculi la veu del poble i la democràcia? Què, si no, hauria de vincular un Parlament? No hi ha alternativa democràtica a la democràcia mateixa. L'alternativa a la democràcia és la tirania.

Permeteu-me que ara m'adreci als ciutadans d'Espanya, i a tots aquells ciutadans que tenen Espanya al cor, en la llengua que compartim i estimem, la llengua de Cervantes, Machado i tants altres, que sentim nostra, que protegiem i per la qual vetllarem: *aquellos que aspiramos a comenzar una nueva página en la historia de Catalunya, lo hacemos sin el más leve atisbo de ir contra nadie ni contra nada. Sencillemente, aspiramos al ejercicio de nuestra plena libertad y nos mueve una sed insaciable de justicia y de paz. Hemos compartido muchas cosas juntos. Nuestras vidas están entrelazadas. Sabemos distinguir muy bien al pueblo español de sus actuales gobernantes. Sabemos*

que muchos de vosotros habéis entendido que Catalunya sencillamente está ejerciendo la democracia y que aspiramos al reconocimiento total de nuestra personalidad [...].

No podia començar sense aquesta referència solemne al diàleg per poder fer efectius els resultats de les eleccions del 21 de desembre. Hi ha coses que tampoc poden esperar i a les quals des del minut zero cal dedicar esforços ingents.

És hora d'abordar, potser a grans trets per limitació de temps, no de temps de faristol com ha dit el president, sinó de temps, perquè d'aquí a unes quantes hores alguns hem de fer molts quilòmetres perquè demà al matí tenim una cita que ja saben on és i no cal que els ho recordi. Un pla de govern pensat i dirigit a servir millor i a ajudar totes les catalanes i tots els catalans. Repeteixo: el govern que presidiré si aquesta cambra em fa confiança actuarà per servir, en favor de tots els catalans. De tots sense excepció. [...]

Volem construir, en definitiva, un país amb qualitat humana, sostenible i respectuós amb les generacions futures, i capaç d'adaptar-se als reptes que es van generant. Com deia, abans que res, ens proposem restaurar democràticament les institucions catalanes. És ur-

gent que l'Estat accepti el mandat del 21 de desembre, és a dir, rectificar, reparar i restituir tot allò que han destituït sense el permís dels catalans després d'uns mesos en què hem assistit, estupefactes com a ciutadans europeus que som, a la repressió i a la retallada de drets fonamentals de manera generalitzada contra tota mena de persones i col·lectius. [...] Restaurarem la legitimitat de les institucions i repararem els danys causats a la ciutadania en terrenys tan sensibles com l'ensenyament, les entitats socials i els mitjans públics de comunicació, que han estat objecte d'especial fixació en els efectes derivats de l'aplicació del 155.

Vull acabar, ho deia al començament, enviant un missatge de tranquil·litat, confiança i seguretat a tot el país. Amb les victòries, venen els reptes. I el nostre, ho sabeu, és enorme. Ens hem preparat per a aquest moment. Responsabilitat i confiança. Necessitem tothom. Ens necessitem a tots per fer un país millor per a tots. Cal seguir junts, esforçant-nos encara més, a partir d'avui. Tal com deia al començament del discurs, faig una crida al diàleg i m'hi comprometo. Per nosaltres no quedarà: allargarem la mà si hi ha la més mínima esperança que el cap de l'Estat o del govern d'Espanya

també ens allargui la mà a nosaltres. Hi ha en joc l'essència mateixa de la democràcia i del respecte a la voluntat dels catalans expressada a les urnes.

Benvolgudes diputades, benvolguts diputats. Tothom té el deure de treballar pel país. Aquest és el compromís de l'hora que ens ha tocat viure a nosaltres. Una hora greu, però una hora esperançadora. Us demano que el complim, que siguem dignes del moment present i que ens exigim a nosaltres mateixos allò que només depèn de nosaltres. Sabem que tot allò que estem fent, que tot allò que ens pertocarà fer d'ara endavant, no hem d'esperar-ho de la concessió de ningú que no sigui de nosaltres mateixos. Siguem tots lleials al que Catalunya ens demana, i aleshores tingueu la certesa que superarem totes les dificultats, per molt grans que siguin. Us demano la vostra confiança, diputades i diputats. Avui ens podem desfer d'entrada de les grapes de l'article 155 i obrir davant nostre el futur. Un futur net, clar i brillant. Si aquesta cambra em fa confiança, treballaré sense descans per tal que els set milions i mig de catalans, junts, ho fem bé i, per tant, ben segur que ho podrem fer possible.

Moltes gràcies, president. Senyores i senyors diputats.

LA REPÚBLICA

Serà

FUNDACIÓ
JOSEP CARRERAS
Contra la leucèmia

REDMO
Registre donants
medul·la òssia

jo dono
tu dones
el vi

FENT-TE DONANT DE MEDUL·LA
tens la oportunitat de salvar una vida

Informa't a www.fcarreras.org
o trucant al 900 32 33 34

Dra. Nogueras

clínica dental familiar

Dra. Nogueras

Dra. Orriols

Dr. Garcia

Cuidem de la teva
salut dental.

Consulta'ns i t'ajudarem!

Estètica Dental · Odontologia · Periodòncia
Cirurgia Bucal · Odontopediatria · Implantologia
Pròtesis · Ortodòncia · Invisalign

· Mataró | Carrer Illuro n.47, cant. Unió | 93 755 11 77 | 666 158 054 | www.esternogueras.cat | info@esternogueras.cat

· El Masnou | Avda. Joan XXIII n.23, cant. Navarra | 93 555 65 18 | 603 587 727 | www.clinicamasnou.com | info@clinicamasnou.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Home de partit

PERFIL • Jordi Turull, bregat en mil i una batalles polítiques, ha fet tots els papers de l'auca: regidor, diputat provincial, diputat al Parlament, conseller i ara aspirant a president **PAPER** • Ha estat un fidel escuder de Mas i Puigdemont, molts de cops realitzant una tasca a l'ombra **CARACTERÍSTIQUES** • Una de les seves principals virtuts és la capacitat de negociació

Marc Bataller
BARCELONA

Diu en els que hi entenen, de futbol, els entrenadors de veritat, no aquells que opinem a la babalà i ens pensem que portem un entrenador a dins –tot català és capaç de donar lliçons sobre el Barça–, que tan important és l'estrella del conjunt com aquell jugador d'equip, aquell que fa la feina fosca i que és imprescindible perquè tot funcioni a les mil meravelles. Messi brilla al Barça pel gran entorn que té al seu voltant, però a l'Argentina fa llufa. O si tirem més anys enrere, veurem un genial Ronaldinho a qui Edgar Davids guardava l'esquena. Doncs Jordi Turull és aquest jugador d'equip, aquesta persona que ha treballat perquè tot l'engranatge rodí bé i a qui, alguns cops, li ha tocat un paper més desagradable, com ara Davids, que havia de ser més agressiu del compte perquè brillés Ronaldinho; el mateix que ara fan Busquets o Rakitic amb Messi. Turull feia aquesta funció, de fidel escuder, amb Artur Mas i després amb Carles Puigdemont. Ara havia decidit fer aquest pas endavant i assumir un paper d'estrella, encara que era conscient que podia durar poc temps. I segurament li hauria agradat comparar-se molt més amb l'Español i parlar de Gerard Moreno o Sergio García que no pas amb el Barça i Messi, perquè és un reconegut *periquito*.

Però ahir el seu partit, el partit de Junts per Catalunya i ERC, no va sortir com s'esperava. La CUP va decidir abstenir-se i la investidura no va poder tirar endavant. Turull, suposo que molt tocat pel cop de porta dels cupaires i amb l'espasa de Dàmocles de la presó que avui li podria caure al damunt, va perdre durant el discurs aquella habilitat i esgrima dialèctica que l'ha caracteritzat durant anys al Parlament i també els últims mesos com a portaveu del govern. Se'l veia capcot, només capaç de llegir un text planer. No era el Turull al qual ens té acostumats.

Nascut l'any 1966 a Pareds del Vallès, Turull és un gat vell de la política que ha passat per gairebé tots els àmbits institucionals. Regidor al seu municipi natal, diputat a la Diputació de Barcelona, diputat al Parlament des del 2004 i conseller de la Presidència i portaveu del go-

vern des del mes de juliol passat fins que va ser destituït pel 155.

Va entrar a la JNC el 1983 i a Convergència el 1987 i, com deia abans, es va convertir en un home de partit des dels diversos càrrecs que ha anat exercint. Els seus detractors, però, no li perdonen la foto amb Oriol Pujol entrant a declarar als jutjats pel cas de la ITV el 2013 i que es mostrés convençut de la innocència del fill de Jordi Pujol. Anys després, Turull va argumentar que va fer aquella defensa numantina de Pujol perquè llavors no sospitava res ni tenia cap indici que hagués comès un delictes. Un Oriol Pujol, recordem-ho, que va acceptar una pena de dos anys i mig de presó, una circumstància, però, que no li evitirà seure al banc dels acusats.

Renúncia pactada

En la vida interna convergent, l'any 2016 es va perfilar com una de les principals figures per liderar el nou PDeCAT, però va acabar fent un pas al costat per facilitar el "consens", encara que se'l presentava com el

El 2016 va renunciar a liderar el PDeCAT, però va reviscolar a la cambra catalana amb JxSí

candidat ungit per Artur Mas. Semblava que allà es podia haver acabat la carrera de Turull, però en política mai pots dir que dos i dos són quatre. Sempre hi ha matisos.

En la passada legislatura, com a president del grup parlamentari de JxSí, va aconseguir rellançar la seva trajectòria i teixir un bon tàndem amb Marta Rovira. Un tàndem que ara alguns veurien amb bons ulls que es repetís al govern, però que sembla inviable perquè tot indica que Rovira no formarà part de l'executiu. Des de la cambra catalana va ser un dels arquitectes de les lleis de desconnexió i també va demostrar una de les principals virtuts polítiques que té, segons els que el coneixen bé: la capacitat de negociació.

La bona sintonia amb Puigdemont, i el seu independentisme convençut, el va portar al govern el juliol passat, quan es va fer una profunda remodelació per afrontar amb garanties l'1 d'octubre. Turull va substituir Neus Munté i es va convertir en la veu de l'executiu en

Assot del tripartit

Jordi Turull va ser un dels homes forts del grup parlamentari de CiU i un dels que va criticar amb més duresa la gestió dels dos tripartits del PSC, ERC i ICV (2003-2010).

els mesos de més alt voltatge que es recorden a Palau.

En cap moment li va tremolar el pols i, segons es recull en el llibre del periodista de *Nació Digital* Oriol March, *Los entresijos del procés* (Catarata), va ser un dels consellers que va pressionar Puigdemont perquè tirés endavant el de full de ruta i no convoqués eleccions. "No ens pots fer això", li va dir. Ara ha tornat a posar de manifest aquesta valentia i determinació acceptant el repte d'intentar ser president, sabedor que aquesta circumstància pot ser un agreujant més perquè avui el jutge Pablo Llaarena el pugui tornar a empresonar.

Ahir mateix, curiosament, es filtrava un nou informe de la Guàrdia Civil en què s'atribuïa a Turull un paper determinant en la confecció de l'1 d'octubre.

Pas per la presó

Jordi Turull va passar 32 dies al centre penitenciari d'Estremera juntament amb altres consellers i el

Va formar part del govern en l'última etapa, com a portaveu, i va passar 32 dies a la presó d'Estremera

vicepresident. En una entrevista a RAC1, pocs dies després d'haver sortit, va relatar aquesta experiència i va recordar que un dels moments més traumàtics i humiliants va ser durant el trasllat al centre penitenciari: "Demano les manilles al davant, i em diuen que al darrere. A la furgoneta em trobo el conseller Romeva, emmanillat al darrere, també. Jo queia sobre el conseller Romeva perquè el seient relliscava molt. I cada vegada que fas un moviment estrany les manilles t'estrengen més."

La sortida d'Estremera va coincidir amb l'inici de la campanya de les eleccions del 21 de desembre en què Turull anava de número tres a les llistes de Junts per Catalunya de Carles Puigdemont. El conseller va participar en molt mitings, però perfectament conscient que, segons el que digués, el jutge Llaarena l'enviaria de nou a la presó.

Una situació surrealista, trista i indigna que avui pot tornar a viure un nou capítol. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

JxCat retreu a la CUP manca de generositat

ERC defensa una nova etapa d'eixamplament de la massa social sobiranista per "completar la construcció republicana"

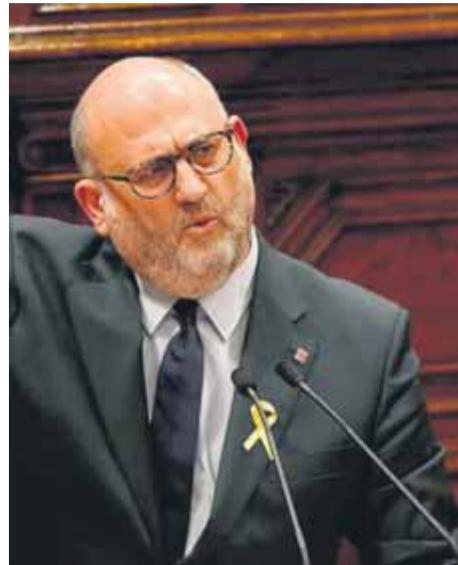
Emili Bella
BARCELONA

Junts per Catalunya continuarà treballant per fer possible que la CUP permeti la investidura de Jordi Turull durant la segona volta de demà al Parlament, però va retreure als anticapitalistes les seves abstencions. "La importància del moment demana una lectura generosa que hauria estat vital per fer front als qui ens voldrien petits, però tenim hores per construir", va observar el portaveu del grup, Eduard Pujol.

Malgrat que JxCat i ERC van votar en el mateix sentit, en suport de la candidatura de Jordi Turull, els discursos dels dos grups van evidenciar els camins divergents que volen recórrer. Els primers, per defensar aferrissadament l'1-O i les seves conseqüències; els segons, concentrant les forces en l'eixamplament del sobiranisme. JxCat va reservar la bandera abandonada de la reivindicació del referèndum per a la intervenció de Pujol: "No oblidarem el dia que vam ser més dignes. Som l'1 d'octubre.

La dignitat que avui representa Jordi Turull és la dignitat de l'1-O. Protegirem tots els valors de l'1-O."

L'encarregat de defensar la posició d'ERC no va ser Marta Rovira, que avui té hora al Tribunal Suprem, sinó el portaveu del partit, Sergi Sabrià, que va instar a formar un govern per foragitar el 155, va abominar un retorn al "bucle electoral" i va advocar per ampliar la base sobiranista: "Només podem transformar la realitat si sumem, una suma més gran. Hem d'anar més enllà del driblatge en curt i

El portaveu de Junts per Catalunya, Eduard Pujol, i el d'Esquerra (a la dreta), Sergi Sabrià, ahir en el ple d'investidura de Jordi Turull ■ AFP / PAU BARRENA / ORIOL DURAN

els cops de volant, hem de posar les llums llargues, per sumar. Aquesta acumulació de força democràtica exigeix fermesa i intel·ligència col·lectiva."

Sabrià va presentar el debat d'investidura d'ahir com "una victòria de l'1 d'octubre i del 21 de desembre [les eleccions]" i va saludar l'obertura d'un període "que ha de completar la construcció repu-

blicana". "Som aquí per recuperar l'autogovern de Catalunya que Madrid ha usurpat de manera barroera", va afegir-hi.

Tant Pujol com Sabrià van constatar el retrocés democràtic a l'Estat. "No volem viure en un país que pega a la gent només perquè vol votar. Volent fer callar Catalunya han destrossat el seu propi Estat i les seves institucions", va

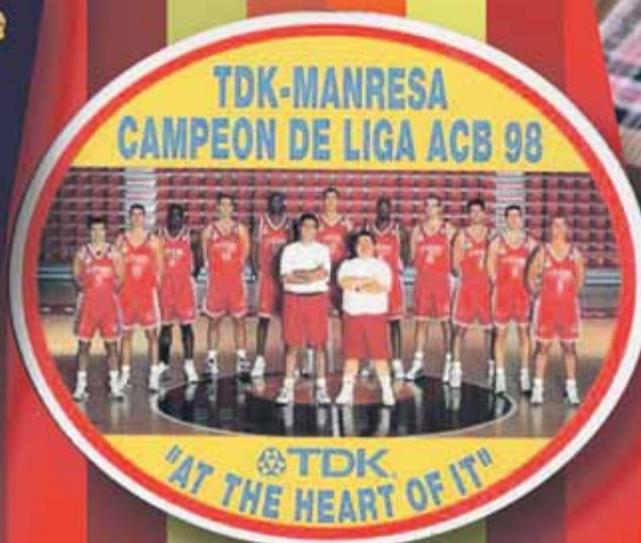
denunciar el portaveu de JxCat. El seu homòleg d'ERC va interpellar els demòcrates davant la involució reflectida en episodis com el d'Arco, el de Val·tònyc, el dels titellaires, la llei Mordassa, *El Jueves*, la repressió policial a Múrcia... "Qui serà el següent? Un cop han perdut la vergonya, quins drets civils democràtics tenim garantits? Cap", va resoldre. ■

MANRESA+
comerç

setmana del
comerç
2a edició

APARADORS DE MUSEU

del 19 de març al 7 d'abril

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cs veu un “no candidat” en Turull per allargar el procés

■ El PSC adverteix la majoria que estan dividits entre continuar desobeint o buscar acords transversals ■ Pel PP, el discurs dialogant del candidat mostra que l’“estat de dret ha guanyat”

Xavier Miró
BARCELONA

Ciutadans i PP van considerar una “farsa” la celebració del ple d’investidura per evitar el qual volien que es convoqués a primera hora del matí una junta de portaveus que no està prevista en el reglament parlamentari en el cas de la investidura. Contràriament, els socialistes van celebrar la decisió perquè, des de la votació d’ahir, es posa en marxa el compte enrere de dos mesos després dels quals es convocaran automàticament noves eleccions si un altre candidat no ha estat investit president.

La presidenta de Ciutadans, Inés Arrimadas, va acusar Turull de saber que no era candidat a president perquè ahir no es tractava d’investir cap president sinó de mantenir el xoc contra l’Estat i d’allargar “l’embolic” amb un capítol més “de la novel·la de ficció llarguíssima, de ficció perquè tot és mentida”. El va qualificar de “no candidat” i de “no president”. Per Arrimadas, Turull és un dels responsables d’haver trencat la societat catalana i haver trencat també “la possibilitat d’acord”. A més, va acusar la majoria independentista de voler allargar

Inés Arrimadas, parlant amb Carrizosa i De Páramo, ahir durant el ple ■ ORIOL DURAN

el procés per no afrontar la “dura realitat” dels problemes socials i econòmics.

En canvi, el president del grup del PSC-Units, Miquel Iceta, va posar en dubte la voluntat de xoc del discurs de Turull —de fet, no va ser cap discurs de xoc, sinó d’oferta de diàleg i consens a Catalunya i de diàleg amb l’Estat.

Iceta en va celebrar el to “autonomista” i les propostes concretes en productivitat, economia, benestar social o sostenibilitat en què es va centrar gairebé tot el discurs, i va prometre la col·laboració

Les frases

“Vostè no és aquí per ser president sinó per allargar el xoc. Vostè és el portaveu del govern del xoc”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DEL GRUP DE CIUTADANS

“La contradicció està servida. O majoria independentista per desobeir o majoria transversal en la llei”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP DE PSC-UNITS

“Sentint el seu discurs, senyor Turull, sembla clar que l’estat de dret ha guanyat i s’ha imposat”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL SUBGRUP DEL PP

del PSC si aquest era l’objectiu sincer del pròxim govern.

Però, tot seguit, va expressar el dubte de si Turull havia fet aquest discurs pragmàtic perquè estava condicionat per la se-

va imputació judicial i la seva declaració d’avui davant del jutge. “La contradicció està servida. O hi ha majoria independentista per desobeir i construir república, o una majoria més transversal dins de la

lleí”, avisava Iceta. El líder del subgrup del PP, Xavier García Albiol, va considerar que el discurs pragmàtic de Turull demostrava que “l’estat de dret ha guanyat” tot i voler continuar en el “desafiament”. ■

Domènech rebutja l’aspirant per la CDC del 3%

Redacció
BARCELONA

Catalunya en Comú Podem va rebutjar ahir la candidatura de Jordi Turull a la presidència de la Generalitat perquè l’identifica amb la corrupció de l’antiga Convergència i amb les retallades durant la crisi. “Turull no és el nostre candidat, perquè, en aquest joc de símbols, representa la Convergència de la pitjor etapa, del 3%, de les retallades, i a qui no li tremolava el pols quan companys del 15-M eren jutjats”, va disparar el cap de files dels comuns, Xavier Domènech. “El món és dels valents, per això els convido anar més enllà, a presentar una moció de censura a Mariano Rajoy. Fer fora el PP del govern de l’Estat ens beneficia a tots, a Catalunya i a Espanya. Això sí que seria un motiu d’esperança”, va reclamar el cap de files de Catalunya en Comú Podem, Xavier Domènech, en el marc del debat d’investidura. El dirigent dels comuns va lamentar que després de tres mesos de negociacions se celebri un ple “a causa d’un jutge”. “No hi ha estratègia més enllà de l’èpica estèril”, va retreure. Domènech va apel·lar a formar unes majories que els incloguin: “Només sortirem de la situació que vivim amb àmplies aliances i majories, defensant l’autogovern per construir un país amb la seva gent.” ■

LA REPÚBLICA

Tens el carnet?

Roses per Sant Jordi

Roses preparades a granel
des de 0,92 € (tot inclòs)

Roses preparades i muntades
des d’1,23 € (tot inclòs)

Miquel i Àngel Puig, C.B.
T. 937 523 994 (3 línies)
comercial@miap.es

Majoristes des de 1980

Consulteu ofertes disponibles a www.roses-santjordi.com

són bluetooth

només 21,70 €

cal rei

www.calrei.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont porta a Hèlsinki el cas dels “presos polítics”

■ El president visita el Parlament finès convidat per l'Intergrup d'Amics de Catalunya ■ L'agenda finlandesa es completa avui amb una conferència sobre la digitalització a Catalunya

Redacció
HÈLSINKI

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va obrir ahir el seu viatge de dos dies a Hèlsinki, continuant la seva campanya d'internacionalització del procés sobiranista català. La jornada va estar dedicada, fonamentalment, a visitar l'Eduskunta (Parlament finès), convidat per l'anomenat Intergrup d'Amics de Catalunya, format per diputats de la cambra. L'intergrup es va crear l'any 2016 i va ser el primer dels que s'han creat posteriorment, com el de Suïssa i el d'Irlanda. Està format, entre d'al-

La frase

“La sola manera de solucionar aquest conflicte és el diàleg, no les amenaces i la repressió”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

tres, per diputats conservadors i progressistes i per la minoria sueca.

Després de visitar la cambra de representació finesa, el president la Generalitat va comparèixer en una conferència de premsa en què va criticar una vegada més el jutge del Tribunal Suprem Pablo

Puigdemont intervenint, ahir, davant dels mitjans que van assistir a la conferència de premsa oferta pel president ■ M.R. / EFE

Boadella desembarca a Waterloo

Albert Boadella i altres membres de la plataforma de Tabarnia, que, a través de l'humor i l'escarni ataquen l'independentisme i reclamen la unitat d'Espanya, van fer ahir davant de la casa de Waterloo on viu Carles Puigdemont una posada en escena dels seus plantejaments. Després, en una roda de premsa a les instal·lacions del Parlament Europeu, Boadella va assegurar que pretén desarmar del tot l'independentisme a través de l'humor.

Llarena, i la decisió d'aquest de mantenir a la presó Joaquim Forn, tot i la petició de deixar-lo lliure que va fer la fiscalia. Puigdemont va deixar clar que aquesta decisió i la de mantenir en presó preventiva Jordi Sànchez demostra que són “presoners polítics”.

Puigdemont va posar l'accent en el fet que “el sistema judicial espanyol està polititzat i és lluny de ser considerat un dels millors i més independents d'Europa”. El president va reiterar els mateixos arguments que ja va exposar en els seus viatges a Dinamarca i Suïssa, assegurant que “la sola manera de solucionar aquest conflicte és mitjançant el diàleg, no amb amenaces i repressió”.

L'agenda finesa de Puigdemont passa avui per pronunciar una conferència a la Universitat d'Hèlsinki, convidat per la Facultat de Ciències Polítiques, amb el títol *Petits estats i política en les xarxes socials en un món globalitzat: cap a una república digital a Catalunya*. ■

161261-1183662L

CREA, EMPREN, TROBA EL TEU ESPAI I FES EL TEU PROJECTE! CRÉIXER

DESPATXOS des de 99€ al mes*

NAUS INDUSTRIALS des de 199€ al mes*

REDESSA CENTRE D'EMPRESSES

*Condicions específiques per a nous emprenedors

Contacta'ns i t'assessorarem:

redessa@redessa.cat
977 300 304
www.redessa.cat

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Mariona Quadrada, rebuda per un grup de persones, ahir a la sortida dels jutjats de Reus ■ JAUME SELLART / EFE

La regidora de la CUP acusada d'un delictes d'odi, en llibertat

Redacció
REUS

La regidora de la CUP de Reus Mariona Quadrada, detinguda ahir pels Mossos d'Esquadra després d'haver deixat plantada tres vegades la jutgessa que la investiga per un delictes d'incitació a l'odi contra els agents de les forces de seguretat desplaçats a

Catalunya per impedir el referèndum de l'1-O, va quedar en llibertat amb càrrecs després d'acollir-se al dret a no declarar davant la magistrada. Quadrada va sortir dels jutjats de Reus somrient i amb el puny aixecat i acompanyada de més d'un centenar de persones que s'havien concentrat a l'exterior per expressar-li el seu suport. ■

La investidura fallida complica l'aprovació del pressupost de Rajoy

■ El PP necessita quadrar la caixa per poder allargar la legislatura ■ El grup basc ha dit que fins que no s'aixequi el 155 no s'asseurà a discutir els comptes

M. Oliva
MADRID

La no investidura de Jordi Turull com a president de la Generalitat també complica el futur de Mariano Rajoy al capdavant de l'executiu espanyol. El president conservador necessita poder aixecar el 155 per obtenir el vistiplau del PNB als comptes de l'Estat per al 2018 que el Consell de Ministres aprovarà dimarts vinent perquè s'iniciï la tramitació parlamentària. El grup basc, però, ha dit en diverses ocasions –i ahir ho va repetir– que mentre continuï “l'anomalia” de la intervenció no s'asseuran a negociar. Tant és així que en els darrers dies La Moncloa havia aflluixat la pressió davant la previsió que el candidat fos Turull, malgrat que també està immers en el procés del Tribunal Suprem. La qüestió de fons no era cap altra que la constitució d'un govern a Catalunya, ja que així s'obria la porta a poder aprovar el pressupost al juny i d'aquesta manera aconseguir allargar la legislatura fins al 2020.

Abans de la irrupció de Llarena, l'executiu del PP i el PNB confiaven que pas-

El president espanyol, Mariano Rajoy, ahir durant la cimera de líders de la UE ■ EFE

“El ple és per continuar enredant”

El ministre de Justícia, Rafael Catalá, va considerar que el debat d'investidura de Jordi Turull només pretenia “continuar enredant i complicant el panorama polític”. A Conca, Catalá va insistir que la convocatòria s'havia fet amb “falta de responsabilitat i de planificació” i hi va afegir:

“Semblaria que és una resposta a la citació que ha fet el Suprem a les persones que formen part d'una causa penal.” El titular de Justícia creu que el Parlament hauria d'haver fet el debat “fa més de dos mesos” amb un candidat que no estigués immers en un procés judicial.

sada la Setmana Santa hi hauria un govern efectiu a Catalunya. A partir d'aquí, disposarien d'un mes per començar a negociar els

comptes, amb el benentès que Cs –que davant la incertesa parlamentària juga a la desestabilització– tampoc podria negar-los

hi l'aval. L'aprovació dels números del 2018 permetria a Rajoy poder-los prorrogar fins al 2019, un any amb calendari electoral massa complex per buscar suport a uns nous comptes. I, sobretot, donaria oxigen a un govern espanyol que necessita guanyar temps per combatre unes enquestes adverses. Ara, però, els nervis s'han instal·lat a La Moncloa. Dimarts presenten uns comptes que, si no es resol aviat el laberint català, podrien acabar al fons del caixa i deixarien en una situació molt feble el PP. ■

Entitat Municipal descentralitzada de Campredó

COMUNICAT DE PREMSA

Regidoria d'Urbanisme i Medi Ambient

Acció de Govern

Diumenge 18 de març es va celebrar el dia de l'arbre a Campredó amb la realització d'una plantada popular per a la creació d'una franja verda entre el polígon industrial Baix Ebre i el poble. Dins de la campanya Reviscolem l'entorn a Campredó durant el matí es van plantar al voltant de 40 exemplars d'arbres autòctons del Mediterrani (eucaliptus, olivera, garrofer, etc).

La plantada va estar patrocinada per l'empresa YKK ESPAÑA, S.A., que va donar els arbres. Durant el matí es va comptar amb la presència de representants de l'empresa. Per aquest motiu i per agrair la col·laboració de l'empresa es van plantar arbres d'origen del Japó, com l'acàcia del Japó o sòfora.

En finalitzar l'activitat es va fer un refrigeri per a tots els assistents.

premsa@campredo.cat
Regidoria de Governació i Comunicació.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem insisteix que Forn és un perill per a l'Estat

■ La sala d'apel·lacions rebutja els criteris del fiscal per excarcerar-lo, afirma que hi ha risc de reincidència i que no li consta que tingui cap malaltia ■ També rebutja l'alliberament de Sánchez

Montse Oliva
MADRID

El Tribunal Suprem està convençut que la sortida de la presó de Joaquim Forn és un risc per a la seguretat de l'Estat i, per tant, se li denega la llibertat sota fiança que fins i tot aquesta vegada havia reclamat el ministeri fiscal. La sala d'apel·lacions d'aquest òrgan judicial va ratificar, doncs, l'acte d'emprisonament dictat pel magistrat Pablo Llarena adduint que, com a membre de la "cúpula màxima" de la rebel·lió, "és un fet notori que, en aquest moment, no existeixen indicis clars que aquells que van cometre els fets que es valoren, indiciàriament i provisionalment, hagin abandonat de manera clara i definitiva la voluntat d'enfrontament amb l'Estat amb la finalitat d'imposar la independència". Tampoc l'anunci de Jordi Sánchez que renunciava a l'acta de diputat no li ha servit perquè la sala d'apel·lacions li atorgui la llibertat.

Forn no té càrrecs públics, de fet va abandonar la política abans que l'exlíder de l'ANC, però el tribunal torna a incidir en el seu pes en el govern i en la ideologia de l'investigat per mantenir-lo a la presó. Ai-

Joaquim Forn, en una imatge al Palau de la Generalitat després d'una reunió del Consell Executiu ■ ARXIU

xí, si bé en la resolució es manté que el risc de reiteració delictiva no depèn només del fet que continuï defensant la independència, hi afegeix que és precisament aquesta posició política "la que va alimentar els fets que se li atribueixen i, com que es manté, pot considerar-se un element encara susceptible de ser valorat" a l'hora de decidir la seva excarceració.

Durant la vista celebrada dimarts passat per revi-

sar la seva situació personal —a la qual Forn va preferir no acudir, quedant-se durant unes hores a les dependències policials de l'Audiència Nacional— el fiscal del cas, per ordre directa del fiscal general de l'Estat, Julián Sánchez Melgar, va subratllar que ja no veia possibilitat de reiteració delictiva perquè no ocupa el càrrec de conseller d'Interior i, sobretot, al·ludia a raons humanitàries pel fet que en una prova se li va detectar que ha-

via estat en contacte amb el bacil de la tuberculosi.

El tribunal, però, aprofita per carregar contra el canvi de criteri de l'acusació pública, sense aportar "arguments" que allunyin el risc de reincidència i, pel que fa a la qüestió mèdica, també adueixen que no s'han presentat proves. En tot cas, la sala d'apel·lacions ha pogut mantenir la situació de presó per a Forn perquè, malgrat que el fiscal es va fer enrere, l'acusació popular, exerci-

da pel partit Vox, va insistir que se li negués la llibertat.

Per tot plegat, la sala considera que el possible "dany als béns jurídics" que es consideren en perill —l'ordre constitucional— aconsella en aquest moment "l'assegurament de la seva protecció encara que sigui sacrificant la llibertat individual" de Forn.

El tribunal aprofita també la revisió de les situacions del conseller d'Interior i de l'expresident de

l'ANC per reiterar que "no existeixen presos polítics en aquesta causa, sinó polítics que estan presos per haver comès indiciàriament delictes gravíssims de rebel·lió i sedició, entre d'altres". Així s'assenyala en l'acte de Sánchez, el qual sí que va participar en la vista de revisió del seu cas i ho va fer per insistir que no té la capacitat de lideratge que se li atribueix i per recordar que sempre ha actuat per la via pacífica.

La sala, però, no ho veu així, sinó tot el contrari, i assenyala que "pretenien, amb violència, absoluta-

La frase

“La meua llibertat personal i la convicció democràtica, intactes”

Jordi Sánchez
DIPUTAT DE JXCAT

ment imprescindible" consumir "els seus propòsits de substitució de la legalitat constitucional per una altra de diferent i espúria, segregant d'Espanya una part del seu territori. I aquest és un gravíssim delictes contra la Constitució Espanyola".

En el cas de Sánchez, a banda de Vox, el ministeri fiscal sí que havia sol·licitat que es mantingués la presó provisional i, de fet, se li havia negat la possibilitat de poder sortir per participar en el ple en què havia de ser investit president. Ahir mateix, el TC feia pública la resolució dictada el 7 de març passat per la qual també se li negava la llibertat provisional sol·licitada al recurs d'empara. ■

SANT CUGAT

CIUTAT EUROPEA DE L'ESPORT 2018

Més de 200 activitats durant tot l'any!
Més esport, més salut, més benestar!

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Fernàndez i Alsina s'alien per situar Canadell de dos de l'ANC contra Minoves

La renúncia del cap de premsa a ocupar el càrrec per enfortir Canadell confirma la pugna entre "oficialistes" i "renovadors" més enllà de Paluzie

Xavier Miró
BARCELONA

La confirmació pública del president del Ciemen, David Minoves, que presentaria la seva candidatura a vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), un cop Paluzie ha acceptat liderar l'entitat, va desencadenar ahir el penúltim moviment públic per barrar-li el pas i situar en el càrrec Joan Canadell, del Cercle Català de Negocis (CCN). Canadell ja té el suport de l'altre candidat del CCN, David Fernàndez. El darrer moviment públic hauria de ser la confirmació personal de Canadell d'aspirar al càrrec.

Assolit el consens general sobre la presidència de l'economista Elisenda Paluzie, ara la pugna es trasllada a la segona línia i es confirmen les aliances que es van evidenciar en plena campanya coincidint amb la decisió de la junta electoral d'excloure el periodista Antonio Baños per haver participat en una tertúlia política. En aquell moment ja es va conèixer la llista de candidats que promocionava un històric de l'entitat, Pere Pugès, en la qual demanava el vot per a

L'ANC triarà demà Paluzié presidenta i escollirà vicepresident ■ ORIOL DURAN

Alsina, Canadell i Fernàndez, entre d'altres, contra David Minoves però també contra Elisenda Paluzie i Pep Cruanyes, als quals considerava minovistes –Minoves era l'únic d'ells que es presentava al secretariat per aspirar a la presidència– i acusava de respondre als interessos d'ERC.

No és una pugna nova perquè Pugès i altres històrics com ara Jaume Marfany ja havien fet campanya a favor de Jordi Sànchez en les eleccions anteriors a l'ANC contra Liz

Castro, Agustí Alcoberro, Quim Torra o Antonio Baños. De fet, l'exclusió de Baños, aquest cop, ha estat interpretada pels "renovadors" com un gest partidista de la junta electoral.

Així, el cap de premsa de l'ANC, Adrià Alsina, anunciava ahir que "per facilitar el consens" renunciava a aspirar a la presidència i la vicepresidència perquè Elisenda Paluzie i Joan Canadell ocupessin els càrrecs com a secretaris nacionals més votats per les bases dissabte passat. Era

la resposta a la confirmació oficial que David Minoves aspiraria a la vicepresidència. Per Minoves, la legitimitat de Paluzie en el lideratge és indiscutible però manté que hauran de ser els 77 secretaris nacionals els que triïn la resta de càrrecs orgànics aquest dissabte en el ple de Sant Cugat del Vallès. Minoves defensa que el fet que Paluzie, ell mateix o Pep Cruanyes hagin estat més votats pels socis que David Fernàndez o Adrià Alsina evidencia la voluntat de renovació de les bases. ■

Un helicòpter dels Mossos i diversos integrants de l'equip de salvament, ahir en una zona pròxima a l'allau ■ ACN

Dos morts i un ferit en una allau a la Val d'Aran

Feien investigacions per al Centre de Recerca d'Alta Muntanya de la UB

Redacció
VIELHA

Dues persones van morir i una es troba en estat crític després de ser sorpreses per una allau a prop de l'estany Redon, a la zona de la vall de Conangles de la Val d'Aran. L'accident va tenir lloc ahir al matí, quan el grup duia a terme treballs relacionats amb una recerca del Centre de Recerca d'Alta Muntanya (CRAM) de la Universitat de Barcelona. El risc previst d'allaus al Pirineu occidental era de tres sobre cinc i els pròxims dies els experts miraran de determinar si l'allau va ser fortuïta o bé la van provocar ells accidentalment.

Les tres persones tenien una àmplia experiència a la muntanya i anaven perfectament equipades, perquè a banda d'esquí duïen també l'Arva, un dispositiu especial per detectar víctimes d'allaus

que en va facilitar la localització. El primer socorregut va ser trobat amb vida 27 minuts després de la primera trucada d'avis i es tracta de l'investigador del CRAM, veí de la Vall de Boí d'origen basc. Tenia una sèrie de politraumatismes que van requerir el trasllat en helicòpter a l'Hospital de Vielha i, posteriorment, al de Bellvitge, on va ser intervingut i en el moment de tancar l'edició continuava en estat crític.

Pel que fa a les víctimes mortals, trobades posteriorment, es tracta de dos acompanyants del científic. Un és l'alpinista guipuscoà Unai Pérez d'Arana, guia professional que el 2004 va obrir una nova via per ascendir al Shisha Pangma, de 8.013 metres. La segona víctima és un veí de Benasc de 39 anys. La darrera víctima al territori català provocada per una allau havia tingut lloc el 2012. ■

carbó vegetal
briquetes

Ofertes i Descomptes per
reducció d'estocs.

APROFITI-HO

Agriplant Huguet S.L. Ctra. de Ponts s/n 08280 Calaf
938 698 019 655 633 519 608 077 270 huguet08280@gmail.com

